

**UCHWAŁA Nr 241/XIX/16
RADY MIASTA ŻORY
z dnia 2 czerwca 2016r.**

w sprawie: **skargi na Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 1 w Żorach.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 roku, poz. 446) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 roku, poz. 23)

**RADA MIASTA
u c h w a ł a:**

§ 1

Skargę z dnia 12.04.2016 roku na Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 1 w Żorach uznać za bezzasadną w oparciu o argumentację zawartą w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierzyć Przewodniczącemu Rady Miasta.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

mgr Piotr Koszyła

UZASADNIENIE

Uchwały Nr 241/XIX/16 Rady Miasta Żory z dnia 2 czerwca 2016r. w sprawie skargi na Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 1 w Żorach.

W dniu 18 kwietnia 2016 r. do Rady Miasta wpłynęła skarga na Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 1. Przewodniczący Rady Miasta skierował skargę do Komisji Edukacji i Kultury Rady Miasta Żory celem przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego.

Komisja na posiedzeniu w dniu 26 kwietnia br. wysłuchała strony Skarżącej, a następnie w dniu 9 maja br. Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 1 w Żorach, którzy złożyli wyjaśnienia odnośnie stawianych zarzutów.

Przedmiotem skargi jest postępowanie Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 1 w Żorach w stosunku do Skarżącej - pracownika tej szkoły, która jako nieprawidłowości w działaniu Dyrektora wskazała:

1. Zakaz spędzania przez uczniów przerw na korytarzu.

Z wyjaśnień Dyrektora wynika, że zgodnie z zapisami regulaminu dyżurów w czasie przerwy opiekę nad dziećmi sprawuje nauczyciel, który ma z nimi lekcje i to on organizuje im czas wolny. Zamiast korytarza istnieje możliwość skorzystania z salki rekreacyjnej czy zabawowej. Dzieci przerwę mogą też spędzać na rozłożonych dywanach. Chodzi o to, aby uczniowie będący na przerwie nie przeszkadzali innym, którzy się w tym czasie uczą. Szkoła nie jest wyciszona, a wtedy panuje rumor i gwar.

W klasach I – III to nauczyciel każdy oddzielnie określa ile trwa lekcja. Nauczyciele mają różne metody organizacji pracy. Przerwy również dostosowuje się do wieku rozwojowego ucznia. Dodał, że daje to możliwość bezdzwonkowego realnego wykonywania zajęć w klasach I – III. Zaprzeczył, aby komukolwiek zakazał spędzania przerw na korytarzu. Kiedy wprowadzono ten system Skarżąca tuż przed dzwonkiem wychodziła z uczniami na korytarz przeszkadzając tym samym innym uczniom, którzy się uczyli. Zaproponowano Jej wówczas inne miejsce do spędzenia przerwy np. salę gimnastyczną. Mając powyższe na uwadze powyższy zarzut uznano za nieuzasadniony.

2. Wypowiadanie się o braku kompetencji Skarżącej.

Dyrektor wyjaśnił, że nigdy nie wypowiadał się o braku kompetencji nauczycieli, zwłaszcza w rozmowach towarzyskich. Zaprzeczył również innym cytowanym w skardze słowom. Wyraźnie twierdził, że to nie są Jego słowa, a samej Skarżącej. Mając powyższe na uwadze powyższy zarzut uznano za nieuzasadniony.

3. Wzywanie asystenta nauczyciela w czasie lekcji do innych zajęć np. do pilnowania świetlicy.

Z uzyskanych wyjaśnień wynika, że zarzut stawiany przez Skarżącą opisuje sytuację, która zdaniem Dyrektora nie miała miejsca, ponieważ asystenta kierowano na świetlicę zawsze po zakończeniu zajęć z autystycznym uczniem. Mając powyższe na uwadze powyższy zarzut uznano za nieuzasadniony.

4. Niezapowiedzianą hospitację lekcji.

Z uzyskanych wyjaśnień wynika, że zgodnie z zapisami planu nadzoru pedagogicznego obserwacje są planowane i doraźne. Dyrektor nie miał obowiązku powiadamiać nauczyciela o obserwacji doraźnej. Obserwacja lekcji Skarżącej była związana ze skargami rodziców. Przeprowadzona została w celu rozpatrzenia określonej sytuacji. Podczas obserwacji obecna była Wicedyrektor w celu późniejszego jej skonsultowania i omówienia. Mając powyższe na uwadze powyższy zarzut uznano za nieuzasadniony.

5. Brak możliwości pracy w nadgodzinach.

Zarzut stawiany przez Skarżącą opisuje sytuację w której usłyszała od Dyrektora, że nie wyraża On zgody na pracę w nadgodzinach. Komisja uzyskała informację z Wydziału Edukacji, iż według zestawienia programu Librus Skarżąca ma największą liczbę nadgodzin w szkole.

Mając powyższe na uwadze powyższy zarzut uznano za nieuzasadniony.

6. Komentowanie spraw osobistych.

Dyrektor w swych wyjaśnieniach zaprzeczył tym zarzutom.

Wobec powyższego powyższy zarzut uznano za nieuzasadniony.

7. Ograniczenie wsparcia finansowego za dokształcanie.

Z uzyskanych wyjaśnień wynika, że zarzut stawiany przez Skarżącą opisuje sytuację w której została zapewniona przez Dyrektora, iż otrzyma dofinansowanie do poniesionych kosztów związanych z dokształcaniem się. Środki miała otrzymać do końca marca, natomiast przelew Skarżąca otrzymała dopiero 6 maja i to w wysokości nieprzekraczającej 180 zł netto. Zgodnie z Uchwałą Nr 213/XVII/16 Rady Miasta Żory z dnia 31.03.2016 roku w porozumieniu z dyrektorami szkół i placówek oświatowych ustalono maksymalną kwotę dofinansowania opłat za kształcenie pobierane przez szkoły wyższe lub zakłady kształcenia zawodowego w wysokości 50% pobieranych opłat, jednak nie więcej niż 1 000, 00 zł za semestr nauki. Sprawa była dokładnie rozpatrywana przez Państwową Inspekcję Pracy, która nie doszukała się żadnego naruszenia ze względu na to, że wniosek został złożony po terminie.

Wobec powyższego powyższy zarzut uznano za nieuzasadniony.

8. Pozbawienie Skarżącej wychowawstwa w klasie.

Dyrektor wyjaśnił, że Skarżąca została poinformowana - co ujęte zostało w arkuszu organizacyjnym, o tym że jako wychowawca obejmuje zastępstwo za nauczyciela na czas jego nieobecności tzn. określony.

Wobec powyższego powyższy zarzut uznano za nieuzasadniony.

9. Wysokość dodatku motywacyjnego.

Komisja uzyskała zapewnienie Dyrektora, że mimo iż Skarżąca stawia zarzut niedoceniaenia Jej pracy, dodatek motywacyjny Skarżącej kształtuje się na poziomie przeciętnej wysokości.

Wobec powyższego powyższy zarzut uznano za nieuzasadniony.

10. Brak wyposażenia szkoły w meble i pomoce dydaktyczne.

Zarzut stawiany przez Skarżącą opisuje sytuację braku pomocy dydaktycznych do prowadzenia lekcji. Dyrektor wyjaśnił, że szkoła jest bardzo dobrze wyposażona w sprzęt, który zakupiono w ramach realizowanego przez szkołę projektu unijnego. Wobec powyższego powyższy zarzut uznano za nieuzasadniony.

11. Zakaz wyjazdu na wycieczki.

Skarżąca stawia zarzuty związane z zakazem zorganizowania wycieczek (do Kopalni Guido i Teatru). Z przedstawionych wyjaśnień wynika, że jeśli chodzi o wycieczkę do Kopalni Guido obostrzenia nie były skierowane tylko do Skarżącej, ale również do innych nauczycieli. Zdaniem Dyrektora zakres wycieczki był niedostosowany do wieku rozwojowego najmłodszych uczniów szkoły. Pozwolił na wyjazd tylko uczniom klas III.

Następnie zamiast proponowanej przez Skarżącą wycieczki do Teatru, na której dzieci miałyby przyglądać się próbie generalnej przed spektaklem, zaproponował inne rozwiązania. Nie podpisał zgody na wyjazd i uzasadnił to rodzicom.

Wobec powyższego powyższy zarzut uznano za nieuzasadniony.

Po analizie zebranego materiału, który w swej treści nie zawiera w zasadzie argumentacji pozwalającej na dokonanie merytorycznej oceny zasadności tych zarzutów oraz wobec braku przedstawienia dowodów w tej sprawie przez stronę Skarżącą, skargę należy uznać za bezzasadną.

PRZEWODNICZĄCY RADY

mgr Piotr Koszyła